

УДК 616-053.2-07

**ЗАСТОСУВАННЯ ДІАГНОСТИЧНИХ МЕТОДІВ
ДОСЛІДЖЕННЯ ІЗ ДОСТАТНІМ РІВНЕМ ДОКАЗОВОСТІ
ТА ЕЛЕМЕНТІВ ГЕОГРАФІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ
СИСТЕМИ У ПЕДІАТРІЇ**

Шкробанець І.Д., Нечитайло Ю.М.

*Буковинський державний медичний університет,
м. Чернівці, Україна*

Управлінські рішення в охороні здоров'я в галузі педіатрії за умов екологічного пресингу ксенобіотиків повинні ґрунтуватись на перевагах у клініці доведених з позицій доказової медицини методів дослідження, а також з урахуванням географічних та топографічних особливостей місця проживання. Для охорони здоров'я дітей та немовлят це є особливо важливим, оскільки тут моделі клінічної практики та потреби клініцистів є унікальними. Такі специфічні вимоги у поєднанні з порівняно невеликим об'ємом методів, що пропонуються, порівняно із дорослими, отже, методи дослідження, що використовуються, повинні бути безпечними, ефективними, дієвими, пацієнт-орієнтованими, доречними та неупередженими. Водночас, практичний лікар у багатьох випадках при доступності великої кількості діагностичних методів дослідження, як лабораторних так і інструментальних, обирає ті, які несуть недостатньо інформації для даного конкретного пацієнта. Крім того, на терені області не існує реєстру та доступних географічних карт, що відображають вплив різних ксенобіотиків, й які могли б широко застосовувати практичні лікарі та науковці.

Тому метою нашого дослідження було визначення доцільності та ефективності застосування лабораторних й інструментальних методів дослідження в діагностиці захворювань у дітей після народження, а також окреслення кола екологічних проблем на сучасному етапі, що потребують вирішення на рівні прийняття управлінських рішень. Було проведено анкетування лікарів-педіатрів Чернівецької області, досліджено записи в обмінних картах, історіях пологів та історіях розвитку дітей, звіти центру антенатальної охорони плоду. За отриманими результатами, визначено значну неефективність використання як лабораторних,

так і інструментальних методів дослідження. Для встановлення та уточнення кінцевого клінічного діагнозу майже у 2/3 випадків використані неадекватні методи дослідження, які обрані лікарем. Лікарі не мають чіткої уяви про наявність впливу тих чи інших екологічних факторів на організм дитини, можливі способи діагностики та методи попередження.

За проведеними дослідженнями можна зробити висновок про недостатнє використання сучасних діагностичних можливостей у дітей, особливо в перинатальному періоді. Медичні працівники в більшості обирають не методи дослідження із достатнім рівнем доказовості, а ті, що є їм відомими та територіально доступними.